

Kodex myslivce

Kodex vydává Českomoravská myslivecká jednota, z.s. u příležitosti 100 let od svého založení s výzvou dodržovat jeho zásady. Kodex je určen pro široké využití myslivci a mysliveckými organizacemi.

Myslivost tvoří součást činností prováděných člověkem v přírodě. Je cílevědomou, historicky právně opodstatněnou a regulovanou činností člověka ve vztahu k volně žijící zvěři jako přírodnímu bohatství, k dalším živočichům z ekosystému a k jejich životním podmínkám.

Myslivost je vykonávána ve veřejném zájmu ve prospěch celé společnosti k ochraně a rozvoji přírody.

Nedílnou součástí myslivosti je spolková činnost směřující k udržení a rozvíjení mysliveckých tradic a zvyků jako součásti českého národního nematného kulturního dědictví.

I.

Myslivec pečuje o zvěř a její ochranu

1. Myslivec poznává život zvěře, její životní podmínky, potřeby a přírodní nároky na životní prostředí. Je aktivním ochráncem přírody a všech živých tvorů v ní se nacházejících a žijících. Neustále prohlubuje své odborné myslivecké znalosti a předává své zkušenosti začínajícím myslivcům.
2. Myslivec zřizuje, provozuje a udržuje myslivecká zařízení v honitbě tak, aby byla v náležitém stavu, byla chráněna před povětrnostními vlivy, sloužila svému účelu a bylo je možné vždy bezpečně a spolehlivě používat. Při stavbě mysliveckých zařízení dbá na esteticky vhodné začlenění do přírody. Stará zchátralá a nepoužívaná myslivecká zařízení myslivec včas odstraní.
3. Myslivecká zařízení pro příkrmování musí svým typem, velikostí, počtem a rozmístěním v honitbě odpovídat druhům a stavům zvěře, které se v honitbě vyskytují. Stabilní zařízení jsou doplňována přenosnými menšími zařízeními.
4. Myslivec zajistí před obdobím příkrmování druhy krmiv v množství stanoveném plánem péče o zvěř, odpovídajícím druhům a stavům zvěře v honitbě a intervalu příkrmování. Myslivec zvěř příkrmuje pouze kvalitním a čerstvým krmivem. Hlavním obdobím pro příkrmování zvěře je období podzimní, kdy si zvěř připravuje tukové zásoby na zimu. Pravidlo „poslední zrno z polí, první zrno do zásypu“ platí pro drobnou i spárkatou zvěř.
5. Myslivec provede po ukončení příkrmování zvěře vyčištění a dezinfekci použitých zařízení, a to včetně asanace okolí a odstranění zbytků krmiva. Práce je třeba provést před jarními dešti, aby se zabránilo přenosu choroboplodných zárodků do okolí.
6. Myslivec může využít neobdělávané, zanedbané nebo jinak nevyužívané honební pozemky k jejich úpravě (myslivecká nebo zvěřní políčka, biopásy, napajedla, ochranné úkryty, apod.) ve prospěch péče a ochrany zvěře.
7. Myslivec chrání zvěř před mechanizačními prostředky při provádění zemědělských prací (senoseče, kosení pícnin, apod.), před chemickými přípravky používanými na ochranu rostlin a provádí veškerá dostupná opatření ke snížení ztrát na zvěři (rozmístění zapachovaných válečků, monitoring a znepokojování zvěře na ohrožených plochách, vyhánění pomocí loveckých psů, instalace různých plašících zařízení, zavětření, sběr vajec, vynášení mláďat mimo ohrožené plochy, apod.).
8. Myslivec sleduje a vyhodnocuje zdravotní stav zvěře (chování zvěře, fyzická kondice, vnější vzhled, vzhled vnitřních orgánů, signály podezření z nákazy, apod.) a dbá na dodržování veterinárních předpisů. Spolupracuje při tom s orgány státní veterinární správy, předává ulovenou nebo uhynulou zvěř podezřelou z nákazy k veterinárnímu vyšetření a pomáhá při zdolávání zjištěných nálezů zvěře. Uhynulou nebo ulovenou nezužitkovanou zvěř a ulovená zvířata škodlivá myslivosti bezpečně asanuje (zakopání, předání k likvidaci asanačnímu subjektu, apod.).

II.

Myslivec ctí mysliveckou etiku, zvyky a tradice

1. Nový myslivec po úspěšném absolvování zkoušek z myslivosti je při obřadu „Přijímání mezi myslivce“ přijímán mezi ostatní myslivce. Myslivec po ulovení prvního kusu některého druhu spárkaté zvěře, významného druhu pernaté zvěře a velkých šelem je při obřadu „Pasování na lovce“ přijímán mezi lovce dané zvěře. Slavnostní atmosféra obřadů s důstojným průběhem není pro zpestření zábavy, ale patří mezi hodnotné myslivecké zážitky.
2. Myslivec se celý život vzdělává, zdokonaluje v mysliveckém myšlení a dovednostech, dodržuje právní předpisy o myslivosti, o zbraních a střelivu, o ochraně přírody, o veterinární péči a ostatní předpisy, vztahující se k myslivosti. Při výkonu práva myslivosti se řídí zásadami myslivecké morálky a dodržuje myslivecké zvyky a tradice.
3. Při mysliveckých příležitostech myslivec mluví a užívá mysliveckou mluvu, která patří mezi nejrozšířenější a nejznámější zvyky myslivce. Je mysliveckou ctí, známkou odborné úrovně a myslivec ji používá v každodenním životě. Myslivec musí umět vysvětlit význam výrazů z myslivecké mluvy.
4. Myslivec dodržuje pravidla společenské etikety. Nemůže-li se myslivec lovu zúčastnit, řádně se omluví. Omluva se přijímá i opožděná.
5. Myslivec se dostaví na místo srazu před lovem včas, náležitě myslivecky oblečen a musí mít u sebe všechny potřebné doklady k lovu. Pokud má loveckého psa, tak i průkaz loveckého psa. Ohlásí se vedoucímu lovu a pozdraví se s ostatními účastníky tak, že smekne klobouk a podá ruku s pozdravem „Myslivosti Zdar“, „Lovu Zdar“ nebo „Zdar“. Neznámý účastník se při pozdravu také představí.
6. Je-li myslivec loveckým hostem, může ho na lovu doprovázet i další osoba a to pouze se svolením loveckého průvodce nebo vedoucího lovu. Účast na lovu bez platného pozvání není možná a nelze ji nijak vyžadovat.
7. Společný lov začíná nástupem všech účastníků do nástupních útvarů. Během zahájení má myslivec smeknutý klobouk.
8. Myslivec se obléká vždy účelně a prakticky s ohledem na vykonávanou činnost:
  - na společném lovu myslivecký oblek doplňuje klobouk nebo myslivecká čepice a vhodný bezpečnostní doplněk v reflexní barvě
  - na společné lovy nepatří speciální oděvy s kamuflážními vzory nebo vojenské výstrojní doplňky, ty může myslivec použít pouze při individuálním lovu nebo pracovní činnosti
  - při slavnostních událostech si myslivec obléká myslivecký společenský oděv, který si vybírá podle svého vkusu, klobouk může tvořit tradiční doplněk.
9. Myslivec nekritizuje podmínky, způsob vedení ani průběh lovu, honitbu nebo stavy zvěře. Pokud ale zjistí hrubé závady v chování účastníků lovu, ohrožení jejich bezpečnosti nebo obdobné prohřešky, je jeho povinností ohlásit tyto skutečnosti vedoucímu lovu.

10. Myslivec se chová k ulovené zvěři a zachází s ní vždy s úctou a šetrně, což svědčí o jeho morální síle, etice a chování. Myslivec po ulovení nebo dosledu spárkaté zvěře vzdá poctu zvěři („Stráž u zhaslého kusu“) se smeknutým kloboukem a chvilkovým pozdržením se poblíž zvěře a následně provede nezbytné úkony k zabránění znehodnocení zvěřiny. Při manipulaci se zvěří nepohazuje, netahá zvěř zbytečně po zemi, brání psům zvěř brát, ukládá zvěř na vhodné místo a uchovává zvěř při dodržení stanovených veterinárních požadavků.
11. Na společném lovu se úspěšný lovec kusu zvěře, na který střílelo více střelců, určí podle tradičního pravidla „První kule, poslední brok“. Myslivec nestřílí na zvěř již smrtelně zasaženou - je to nemyslivecké, výjimkou je pouze rána dostřelná. Pokud myslivec takovému výstřelu již nemohl zabránit, omluví se lovcům, který podle uvedeného pravidla zvěř ulovil.
12. Společný lov se skládá z určitého počtu lečů, každá leč končí výložím, lov je ukončen slavnostním výřadem – oba ceremoniály musí mít důstojný průběh. Každý účastník lovu zodpovídá za řádné ošetření zvěře před jejím uložením, pravidla pro pokládání zvěře jsou stejná u výložím i výřadu. K výřadu nastoupí všichni účastníci lovu v tradičním nástupním útvaru.
13. Společný lov je obvykle ukončen společenskou akcí myslivci nazývanou "Poslední leč", které by se měli zúčastnit všichni účastníci lovu. Součástí akce je občerstvení a odpočinek účastníků a zábava s mysliveckými zvyky („myslivecká mluva“, „myslivecká latina“, „Království“, „Myslivecký soud“, „Přijímání mezi myslivce“, „Pasování na lovce“, a další).
14. Slavnostní atmosféru během společného lovu dotvářejí trubači troubením Dykových loveckých signálů, návěstí a fanfár na „borlice“ nebo „lesnice“. Během lovu je možné dávat jednoduché signály „povelkou“.
15. Myslivec při výkonu práva myslivosti jako nedílnou součást mysliveckých zvyků a tradic používá lovecké a stavovské úlomky a zálomky.
16. Myslivci, který ulovil spárkatou zvěř a provedl vývrh, náleží podle mysliveckého zvyku "lovecké právo" (jedlé vnitřnosti). Za součást loveckého práva není považována „trofej“ (charakteristická část úlovku), kterou uživatel honitby myslivci ponechá. Pokud myslivec ulovil zvěř v rozporu s předpisy, lovecké právo ani trofej mu nepřísluší.
17. Myslivec dbá, aby jeho pes byl lovecky upotřebitelný, byl v dobrém tělesném a zdravotním stavu, byl při lovu ovladatelný a nenarušoval průběh lovu. V průběhu lovu psa zásadně netrestá. Myslivec psa bez lovecké upotřebitelnosti na lovu nepoužívá.
18. „Sokolník“ je myslivec, který loví za pomoci loveckého dravce, Pečuje o něj a udržuje ho v dobrém tělesném a zdravotním stavu. Sokolník neloví pro kořist, ale pro lovecký zážitek, zejména pro krásu letu dravců, jejich odvahu a obratnost. Sokolník uloví podle sokolnického zvyku pouze čtyři kusy zvěře v jednom loveckém dni.

III. Myslivec se řídí při lovu pravidly

1. Myslivec loví zvěř tak, aby byla co nejrychleji a bez trýznění usmrcena nebo byla chycena živá nezraněná. Užívaným způsobem lovu je společný lov, osamělý lov, odchyt nebo „sokolnictví“ (lov loveckými dravci).
2. Myslivci provádí určitý způsob lovu s ohledem na druh lovené zvěře, její množství, konfiguraci terénu, porost, povětrnostní vlivy, počet střelců a místní zvyklosti.
3. Vedoucím společného lovu bývá zpravidla myslivecký hospodář. Při zahájení lovu seznámí účastníky lovu s počtem a druhy lovené zvěře, počtem lečí, pokyny, povely, signály, představí závodčí a důrazně upozorní na dodržování bezpečnostních pravidel při zacházení se zbraní. Účastníci lovu se pokyny, signály a pravidly řídí.
5. Vedoucí společného lovu zajistí vyhotovení seznamu všech účastníků lovu, kontrolu dokladů lovců, ověření počtu a dokladů lovecky upotřebitelných psů a kontrolu lékárničky pro případ potřeby poskytnutí první pomoci. Pokud některý z účastníků musí lov opustit před jeho skončením, oznámí to vedoucímu lovu.
6. Myslivec se může zúčastnit osamělého lovu jako lovecký host, pokud mu uživatel honitby vydal povolenku k lovu. Při individuálním odchytu zvěře musí mít u sebe lovíci myslivec rovněž povolenku k lovu s uvedením způsobu lovu odchytém.
7. Lovecký host před lovem, na požádání uživatele honitby, přezkouší nastřelení zbraně a osvědčí vhodnost používaného střeliva. Při lovu se řídí pokyny loveckého průvodce, který odpovídá uživateli honitby za bezpečnost lovu a odstřel povoleného druhu zvěře. Lovecký host odpovídá za průběh lovu sám v případě, že uživatel honitby od doprovodu upustí.
8. Myslivec, kterému při lovu zvěř po ráně odskočí, označí zálohem místo odkud střílel, směr střelby, nástřel a směr, kterým postřelená zvěř unikla. Myslivec postřelenou zvěř dosleduje sám nebo s pomocí ostatních myslivců. Při účasti mysliveckého hospodáře se všichni řídí jeho pokyny.
9. Myslivec postřelenou nebo poraněnou zvěř co nejrychleji povoleným způsobem usmrtí, následně zvěř vyvrhne, řádně ošetří a postará se o dopravu na předem určené místo.
10. Myslivec po skončení osamělého lovu oznámí jeho výsledek uživateli honitby dohodnutým způsobem.
11. Myslivec používá při lovu spárkaté zvěře vhodnou optickou přibližovací techniku použitelnou i při snížené viditelnosti nebo v noci, zakázané doplňky nepoužívá.
12. Myslivec řádně vypreparuje a upraví trofej z ulovené zvěře, ošetřuje ji a chrání před poškozením. Trofeje spárkaté zvěře mají chovatelský význam, proto je myslivec uchovává a předkládá podle pokynů uživatele honitby (chovatelské přehlídky, výstavy, apod.). Myslivec preparuje i dolní čelist holé spárkaté zvěře, je-li to uživatelem honitby stanoveno (zdravotní, chovatelské účely, apod.).

IV.

Myslivec dodržuje bezpečnostní předpisy a zásady při zacházení s loveckou zbraní

1. Myslivec při lovu odstřelem používá lovecké zbraně a střelivo odpovídající druhu lovené zvěře a zachází s nimi s největší opatrností, vylučující možnost způsobení úrazu. Myslivec o svoji loveckou zbraň pečuje, udržuje ji v dobrém technickém stavu, po každém použití ji vyčistí a nakonzervuje.
2. Myslivec nosí zbraň zpravidla na levém rameni s hlavní vpředu, ústím směřujícím nahoru nebo za deštivého počasí dolů k zemi. Nikdy nezakrývá ústí svými prsty a při lovu drží zbraň pevně tak, že hlaveň směřuje vzhůru.
3. Myslivec nosí v honitbě nabitou zbraň vždy zajištěnou proti výstřelu a dbá na to, aby nedošlo k pádu zbraně a tím k nechtěnému výstřelu. Zbraň odjišťuje až před zamýšlenou střelbou. Pokud nestřílel nebo nebude pokračovat v lovu, zbraň opět zajistí nebo vybijí. U zbraní opatřených napínáčkem tento napíná těsně před výstřelem a nebylo-li vystřeleno, napnutí zruší. Myslivec při selhání náboje, kdy nedošlo k výstřelu, ponechá zbraň cca 10-30 vteřin ve směru střelby a potom teprve může opatrně otevřít závěr.
4. Myslivec zachází se zbraní vždy tak, jako by byla nabitá a proto nesmí hlavní nikdy směřovat proti osobám.
5. Myslivec nabíjí zbraň zásadně až v honitbě po zahájení lovu, po výstupu na posed nebo po zahájení leče. Leč se považuje za zahájenou po odeznění stanoveného signálu nebo po uplynutí stanoveného času.
6. Myslivec může nabít zbraň po zaujetí určeného stanoviště před zahájením leče pouze na výslovný pokyn vedoucího lovu nebo závodčího. Před nabíjením zbraně musí vždy ověřit, zda se v hlavní nenachází cizí těleso. Zbraň nabíjí a vybíjí jen ve směru, ve kterém nemůže být nikdo ohrožen.
8. Myslivec vybíjí zbraň ihned po ukončení leče nebo lovu. Myslivec musí mít zbraň pod dohledem nebo uloženou a zabezpečenou tak, aby nedošlo k jejímu zmocnění nebo zneužití nepovolanou osobou. Ve veřejných dopravních prostředcích může přepravovat zbraň pouze uloženou v přepravním obalu. Myslivec ukládá zbraň na určeném místě vybitou, s prázdnými zásobníky a se spuštěnými kohoutky nebo úderníky.
9. Myslivec při střelbě bere v úvahu všechny okolnosti, které mohou ovlivnit bezpečnost střelby. Myslivec střílí na zvěř pouze tehdy, jestliže ji spolehlivě obeznal a může dodržet podmínky bezpečného lovu. Myslivec při lovu nemíří ani nestřílí ve směru, ve kterém může dojít k poranění a ohrožení zdraví, života nebo majetku a dbá pokynů vedoucího lovu.
10. Dostřel hromadné střely z brokovnice je definován součinem velikostí broků v mm x 100 (např. 3,5 x 100 = 350 metrů), dostřel jednotné střely z brokovnice je až 1000 metrů, střely z malorážky je až 1200 metrů a střely z kulovnice je až 4000 metrů.
11. Myslivec při lovu používá takovou zbraň, která má dostatečný výkon pro okamžité usmrcení zvěře a střílí na takovou vzdálenost, která s ohledem na jeho střeleckou dovednost umožní přesné zamíření s vyloučením chybného zásahu.

12. Myslivec před zahájením leče zavede závodčí na stanoviště nebo určí místo v řadě a oznámí místo srazu po jejím skončení. Myslivec naváže kontakt se sousedy, zjistí situaci a směry střelby, chová se klidně a tiše a stanoviště před ukončením leče nesmí neopustit. Po skončení leče upozorní oba sousedy, že odchází na místo určené závodčím. Zvýšené opatrnosti dbá při střelbě jednotnou střelou.
13. Myslivec, který hrubě a opětovně porušil bezpečnostní předpisy a zásady při zacházení s loveckou zbraní, je z účasti na lovu vykázán.
14. Myslivec, který se na lovu stane účastníkem nebo svědkem události, mající za následek újmu na zdraví, životě nebo škodě na majetku, neprodleně událost ohlásí vedoucímu lovu. Vedoucí lovu oznámí skutečnost orgánům Policie ČR a pojišťovně. Myslivec je dále povinen být nápomocen při poskytování první pomoci, dopravě zraněného k ošetření a zjišťování všech skutečností potřebných pro řádné vyšetření případu.
15. Vedoucí lovu lov ukončí a poraněným osobám zajistí neprodlené poskytnutí první pomoci, zajištění odborného lékařského ošetření nebo dopravu k ošetření do zdravotního zařízení. V zájmu řádného vyšetření věci zjistí, provede, popíše v zápisu a zakreslí do náčrtu:
  - přesná stanoviště zúčastněných osob a svědků
  - postavení nebo směr pohybu zvěře, na kterou bylo stříleno
  - směr střelby a pořadí výstřelů (při střelbě více střelců)
  - zajistí zbraně, náboje i vystřelené nábojnice zúčastněných střelců
  - stopy zanechané nárazem střel
  - místo, kde zasažená zvěř padla
  - všechny další okolnosti při lovu, zejména povětrnostní podmínky.Vedoucí lovu spolupracuje s orgány Policie ČR, z vlastní iniciativy rekonstrukci případu neprovádí.

-“- -“- -“-